

Eulalia Domanowska

W PRZESTRZENI MAGDALENY ABAKANOWICZ

Sztukę Magdaleny Abakanowicz zwykło się łączyć przede wszystkim z tkaniną. Rzeczywiście zaczęła być znana z jej powodu, biorąc udział od 1962 roku w Międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie i zdobywając Złoty Medal na Biennale w São Paulo w 1965 roku. Eksperymenty z różnymi włóknami, sizalem, linami, piórami, skórą, strukturą, kolorem i przestrzenią doprowadziły do powstania abakanów – miękkich tworów sytuujących się pomiędzy tkaniną i rzeźbą.

Jednakże w ciągu ponad 60 lat swojej twórczości Magdalena Abakanowicz zajmowała się różnymi dziedzinami sztuki, przekraczając granice i łącząc różne media. Odbywało się to na drodze eksperymentów i poszukiwań. Oprócz tkanin i abakanów powstały rysunki, rzeźby, instalacje przestrzenne, environment, projekty architektoniczne, rzeźby w przestrzeni publicznej, które dziś znajdują się w różnych kolekcjach na terenie Europy, Stanów Zjednoczonych, Azji i Australii, a także pisała teksty o sztuce.

Wystąpienie będzie dotyczyło projektów artystki w przestrzeni publicznej.

Eulalia Domanowska jest dyrektorką Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, wykładowcą historii sztuki na kierunku Grafika w Wyższej Szkole Informatyki Stosowanej i Zarządzania w Warszawie. Historyczka sztuki; 2002–2006 studia z zakresu języka szwedzkiego, sztuki szwedzkiej, muzeologii, etnologii oraz sztuki gender na Uniwersytecie w Umeå w Szwecji. Krytyczka sztuki, kuratorka ponad stu wystaw w Polsce i Europie, m.in. Tony’ego Cragga i Henry’ego Moore’a w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Autorka wielu publikacji poświęconych zagadnieniom sztuki współczesnej. Specjalizuje się w sztuce nowoczesnej i współczesnej, interesuje się szczególnie sztuką w przestrzeni publicznej i sztuką ziemi. Członek AICA, redaktorka naczelna Kwartalnika Rzeźby „Orońsko”.